

Kamniški občan

Pozdrav štafeti mladosti

V nedeljo, 25. aprila je v kamniško občino prispela zvezna štafeta mladosti. Na nekaj tisoč kilometrov dolgi poti po Jugoslaviji, od Prilepa v Makedoniji do Beograda, so jo lahko pozdravili tudi občani in mladina Kamnika. Pridružile so se ji tudi lokalne štafete iz Tunjic, Grintavca, Motnika, Vranje peči in Komende. Štafeta je potovala po poti od Črničva, kamor je prispela ob 12.45, prek Stranj in Kamnika, kjer je bil svečan sprejem ob 13.15, po Kidričevi, Steletovi in Ljubljanski do Duplice, ob 13.45 pa so jo mladi iz Volčjega potoka predali domžalskim mladincem.

Na slovesnosti pri spomeniku revolucije v Kamniku, ki so jo z glasbo izpolnili pihalna godba in pevska zbor osnovnih šol Toma Brejca in Frana Albrehta, je spregovoril predsednik OK ZSMS Drago Kranjec:

Dolgo vrsto let se že na tem mestu vsako leto zbiramo, da bi v svoji sredini pozdravili štafeto mladosti, simbol bratstva in enotnosti, skupnih hotenj vseh narodov in narodnosti, vseh delovnih ljudi Jugoslavije. Dolga leta nas je še posebej družila misel, da se s tem najbolj neposredno s svojimi iskrenimi željami približamo tovarišu Titu, izkažemo svojo pozornost in zahvalo, ter ga spodbudimo k še bolj zavzetemu delu. Ko se približuje druga obletnica, kar tovariša Tita ni več med nami, čutimo, da iskrene želje, zahvala, delo ostajajo tako živi, kot je živ spomin, ki se kaže v vsem, s čimer se vsak dan srečujemo na vsakem koraku. Mladina ostaja Titova mladina, ki bo vedno nadaljevala njegovo pot, ki bo s svojim delom in znanjem ohranile in razvila pridobitve dosedanjih rodov delavcev, revolucionarjev. Vemo, da v svojih prizadevanjih ne ostajamo sami, v vsakodnevnem delu si pridobivamo vedno novih delovnih in revolucionarnih izkušenj. To niso samo misli mladih naše občine, take misli so se zbirale mesec dni na poti štafete od Prilepa v Makedoniji do Kamnika v tej palici, ki je v primerjavi s svojo simboliko tako majhen predmet. Tisoče mladih vojakov, delavcev, šolarjev in študentov se bo pridružilo tej silni reki, ki bo čez mesec dni v Beogradu združila vso mlado generacijo Jugoslavije, vse delovne ljudi in občane. Majhna je moč sovražnikov socialistične, samoupravne, federativne in neuvrščene Jugoslavije v primerjavi z močjo jugoslovskega delavskega razreda.

Mladina in občani Kamnika pozdravljamo štafeto v svoji sredini in ji želimo srečno pot po Titovi Jugoslaviji!

PREDSEDSTVU SOCIALISTIČNE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE PREDSEDSTVU CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE

Mlada generacija vedno ostaja mlada, neizčrpen vir novih delovnih in revolucionarnih moči. Štafeta mladosti je samo majhen delček, del neomajne povezave tradicij revolucionarne borbe in neutrudnega delovnega elana, ki že generacije dokazuje svojo uspešnost. Kljub temu, da med nami ni več tovariša Tita, osrednje osebnosti revolucije jugoslovskega delovnega razreda in glavnega nosilca simbolike štafete mladosti, naša vsakoletna akcija ni izgubila svojega pomena. Samo za hip se je zaustavil naš korak, delo, v katerega smo tako življenjsko in celovito vgradili Titovo misel in delo pa teče naprej. Naša odločnost, da nadaljujemo to pot je ostala neokrnjena, z učenjem in delom smo bili to vedno pripravljene dokazati. Jasen nam je cilj, ki smo si ga zastavili: bratstvo, enakopravnost, razvijanje socialističnih samoupravnih odnosov, ustvarjanje pogovora za še boljše, komunistično družbo, miroljubno sožitje med vsemi narodi sveta. Rodovi pred nami so za te cilje prelivali kri, naše orožje pa sta delo in znanje. Obljubljamo, da Titova pot ne bo nikoli ostala zapuščena, da bomo vedno branili pridobitve socialistične revolucije.

MLADIŃA IN OBČANI KAMNIKA

Prvi maj v Kamniški Bistrici

Tudi letošnji prvi maj je v Kamniško Bistrico na tradicionalno srečanje delavcev ob prazniku dela privabil več tisoč ljudi iz bližnje in daljne okolice. Vzdušje, značilno za vsa dosedanja praznovanja, se je ponovilo tudi tokrat. Ljudje so bili razpoloženi, marsikdo si je v gumbnico pripel nagelj in s tem še posebej izpričal pomen praznika. Celotno vreme, ki se je v preteklih letih navadno skisalo, je bilo letos praznovanju naklonjeno.

Delavsko srečanje je začela godba na pihala, po pozdravnem nagovoru pa so zapeli združeni moški pevski zbori, ki jih je vodil Viktor Mihelčič. Sledile so recitacije in nastop folklorne skupine Kamniška Bistrica.

Priložnostni nagovor je imel predsednik občinskega izvršnega sveta Franc Jeras, ki je med drugim dejal:

1. maja praznuje ves svobodoljubni, demokratični svet, praznujejo vse napredne sile svoj praznik, praznik dela in praznik delovnih ljudi. Težka je bila pot do pravice, da si sme tudi žuljava roka odpočiti, da sme stisnjena v pest zakričati: tu sem, tu je moja pravica in moja oblast. Težka in krvava je bila ta pot, pa tudi herojska. Polno je na njej obeležil štrajkov, boja s policijo, boja z manjšino, ki je imela oblast. Krvave čikaške ceste so napovedale ta boj, ko so pod streli policije padli prvi delavci, pa štrajki, ki so se razširili po vsem svetu. Prvo veliko znamenje, da bo ta boj uspešen, je bila zmaga velike Oktobrske revolucije, ko so ruski delavci, kmetje in napredna inteligenca vzeli oblast v svoje roke. Ta zmaga se je kot plaz razširila po svetu, delavci so šli na bari-kade.

Takrat je zakravela tudi Zaloška cesta, rdeče Trbovlje pa so prevzele oblast, res samo za 3 dni, vendar pa je bila to vojna napoved, ki so jo jugoslovske narodi zaključili z zmago nad okupatorjem in z nič manj pomembno zmago nad kapitalističnim redom.

V letu 1949 je Zvezna skupščina sprejela zakon, ki je prvič v zgodovini človeštva uzakonil oblast dela: tovarne delavcem. Takrat je na naših tleh zrasla tudi pobuda novega povezovanja narodov, gibanja neuvrščenih. Tito, Naser in Nehru so ga

dvignili tako, da danes neuvrščenost pomeni edino obliko sproščanja svetovnih napetosti, da se z njim enakopravno pogajata tudi velika bloka, ko iščeta poti reševanja svetovnih konfliktov.

Ponosni smo lahko, da je jugoslovska mati rodila človeka, ki je opravil genialno poslanstvo revolucionarja in vizionarja. Tito je v praksi speljal prevzem oblasti delavskega razreda in povezovanje narodov na osnovi medsebojnega spoštovanja in enakopravnosti. Ponosni smo in hvaležni hkrati, da smo živeli v njegovi dobi. Ko je odhajal od nas, so dvignili glavo špekulanti in začeli manipulirati, kaj bo z nami, ko ga ne bo. V en glas smo jim odgovorili: Po Titu bo Tito. Hodili bomo po njegovih globokih brazdah, ki jih je začel daleč v prihodnost. Kaj so res mislili, da smo se pripravljene odreči svobodi, oblasti, sreči in ponosu, da povsod v svetu s spoštovanjem izgovarjajo imeni Tito in Jugoslavija.

Zaključki pravkar končanega kongresa slovenskih komunistov so nedvoumni: jačati je treba samoupravo, delavec v združenem delu mora resnično odločati o vseh oblikah razdelitve dohodka. Pred delavski razred je treba razgrniti celotno gospodarsko situacijo, ne zaradi kritike preteklosti, ampak

zato, da vsi skupaj poprimemo in pričnemo delati več in bolje. Kajti to je tudi cilj gospodarske stabilizacije. Dvigniti delovno storilnost, pa ne na račun zaposlovanja nekvalificiranih delavcev, ampak z znanjem. Mislim, da so ti zaključki kot umerjeni na kožo kamniškega gospodarstva. Res smo izvozno aktivna občina, res je tudi, da lani nobena temeljna organizacija ni zaključila poslovnega leta z nekrito izgubo, res pa je tudi to, da nam je v istem času padel

družbeni proizvod, padla delovna storilnost, porasle zaloge in izredno padli realni osebni dohodki! Veliko je za takšno stanje objektivnih razlogov, veliko krivde pa je tudi v nas samih. Kamniško gospodarstvo še vedno nima kvalitetnih investicijskih programov, ne za gradnjo novih tovarn, ampak zanaložbe v nove stroje, v novo tehnologijo, za proizvodnjo izdelkov, ki jih bo v večji meri prodajalo v razvitem zahodnem svetu. Dvig produktivnosti dela pa je imperativ. Ne na račun zaposlovanja nekvalificiranih delavcev, ampak na račun znanja in boljšega izkoriščanja proizvodnih kapacitet, boljše organizacije dela in boljšega trženja. Veliko več se bo treba povezovati z gospodarstvom razvitejših področij in se ne zapirati v ozke tozdovske in občinske meje.

Zato mislim, da je letošnji 1. maj ponovno mejnik pričetka velike borbe, morda ene najtežjih po vojni. Borbe za stabilizacijo gospodarstva, za njegovo ekonomiko, za jačanje samoupravljanja in delegatskega sistema. Ves jugoslovske delavski razred bo moral enotno, kot v svojih najtežjih časih poprijeti za delo. Globoke bodo spremembe, vendar pa sem prepričan, da jih bomo zmogli in iz te bitke ponovno izšli kot zmagovalci.

● Tudi letos so na srečanju ob prazniku dela v Kamniški Bistrici podelili srebrne znake sindikata, ki jih vsako leto prizadevnim, dolgoletnim sindikalnim aktivistom podeljuje občinski sindikalni svet. Franc Sikošek, predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Kamnik je priznanja izročil naslednjim delavcem: Ladu Pergovniku, Tereziji Kvas, Anici Koderman, Valentinu Orešniku, Valentinu Romšaku, Francu Remsu, Marinki Peršič in Francu Zelezniku.

SLOVESNA IZJAVA

Novi predsednik ter 12 članov občinskega izvršnega sveta in predsedniki zborov občinske skupščine ter njihovi namestniki so pred prvomajskimi prazniki podpisali slovesno izjavo, ki so jo dali novemu predsedniku občinske skupščine Ivanu Justinku. Obljubili so, da bodo zaupano dolžnost opravljali vestno in odgovorno, v skladu z ustavnimi in zakonskimi določili ter da se bodo z vsemi svojimi močmi zavzemali za varovanje družbene ureditve SFRJ, za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, za oblast delavskega razreda in ureničevanje skupnih interesov delovnih ljudi in občanov ter za napredek in razvoj občine, Socialistične republike Slovenije in Jugoslavije.

